

Sygn. akt: VIII K 39/13

4 Ds 878/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Sosa

Protokolant: sekretarz sądowy Izabela Mazan

z udziałem prokuratora Pawła Mazura

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2013 r.

sprawy **M. O.**

s. K. i I.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że w dniu 13 listopada 2012r. w miejscowości U., rejonu (...), kierował rowerem po drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości, stwierdzonym badaniem z wynikiem 1,27 mg/l i 1,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 2 kk,

I. uznaje oskarżonego M. O. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 2 kk oraz art. 34 § 1 kk i art. 35 § 1 kk orzeka wobec niego karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin miesięcznie;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów na okres 2 (dwóch) lat;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. D. kwotę 442,80 (czterystu czterdziestu dwóch 80/100) złotych, obejmującej Vat, tytułem udzielonej oskarżonemu, a nie opłaconej pomocy prawnej z urzędu w postępowaniu sądowym;

IV. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt VIII K 39/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy poczynił w sprawie następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 12.11.2013r. do godz. 24.00 w G. oskarżony M. O. spożywał wspólnie z kolegą rozcieńczony spirytus, w ilości ok. 0,5 l. Następnego dnia po godz. 6.00, oskarżony odebrał telefon od matki, która przypomniała mu o spotkaniu w L.. Oskarżony wsiadł na rower i z miejsca zamieszkania kolegi udał się w kierunku L.. W U. został zatrzymany przez patrol Policji.

Podczas czynności kontrolnych kierującego poddano badaniu alkomatem pod kątem stanu trzeźwości. Po badaniu okazało się, że oskarżony prowadził rower w stanie nietrzeźwym. O godz. 07.46 stwierdzono w wydychanym przezeń powietrzu 1,27 mg/l alkoholu, zaś o godz. 8.10 – 1,22 mg/l.

Dowody:

- protokół użycia alkomatu – k. 3,
- wyjaśnienia oskarżonego – k. 7,

M. O. był w przeszłości wielokrotnie karany za podobne występki przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, ostatnio w 2006r. wyrokiem tut. Sądu Rejonowego ws. VII K 874/06.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżonego poddano jednorazowemu badaniu psychiatrycznemu. Na podstawie opinii biegłych, Sąd ustalił, że M. O. w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu nie miał zniesionej, ani też znacznie ograniczonej zdolności rozpoznania jego znaczenia, jak również pokierowania swoim postępowaniem. Na dzień wyrokowania był osobą uzależnioną od alkoholu.

Dowody:

- karta karna – k. 10-11,
- odpisy wyroków skazujących – k. 12-13, 15-16, 18, 27,
- opinia biegłych psychiatrów – k. 28-29.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w głównej mierze w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego. Jednocześnie dowód ten ocenił jako spontaniczny i szczery, a przez to wiarygodny. Dodatkowo uwzględnił dowody z protokołu badania alkomatem, dane o karalności i opinię biegłych psychiatrów.

Przywołane dowody uzasadniają ocenę, że oskarżony zachowaniem swoim wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art. 178a § 2 kk. Kierując rowerem po spożyciu alkoholu, godził się z tym, że stężenie alkoholu w jego organizmie przekroczy ustawowy próg 0,50 ‰ alkoholu we krwi.

Rozstrzygając o karze Sąd uznał, że kara ograniczenia wolności w wymiarze sześciu miesięcy, polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin miesięcznie, będzie karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu.

Ustalając wymiar orzeczonej kary Sąd miał na uwadze, że oskarżony alkohol spożywał dzień wcześniej, następnie wypoczywał, a rozpoczynając jazdę przekonany był, że jego organizm wolny był od alkoholu.

Sąd nie stracił z pola widzenia faktu uprzedniej karalności oskarżonego za identyczne występki. Niemniej jednak ostatnie skazanie nastąpiło w 2006r., a więc ponad sześć lat temu. Ów długi, kilkuletni okres jaki minął od poprzednio dokonanych przestępstw, uzasadnia ocenę, że oskarżony nie jest osobą zdemoralizowaną, z premedytacją występującą przeciwko normom prawa o ruchu drogowym. Sąd przyjął argumentację oskarżonego, że stanowiący przedmiot niniejszego postępowania występki, był wynikiem błędnej oceny czasu niezbędnego do wydalenia alkoholu

z organizmu, a nie świadomym zlekceważeniem zakazu prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub po użyciu alkoholu.

Ponadto Sąd doszedł do przekonania, że orzekanie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem, byłoby zbyt surowym oddziaływaniem na sprawcę.

Odnosnie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i rowerów, Sąd ocenił, że orzeczenie tego rodzaju zakazu było nieodzowne. Oskarżony na moment wyrokowania był osobą uzależnioną od alkoholu. Tego rodzaju choroba dyskwalifikuje go jako kierowcę jakichkolwiek pojazdów w ruchu drogowym. Biorąc dodatkowo pod uwagę stopień stężenia alkoholu w organizmie, Sąd orzekł zakaz na kres dwóch lat. Rozstrzygając o okresie zakazu prowadzenia pojazdów, Sąd miał na względzie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.12.2005r., którym wyrażony został pogląd, że orzeczony w podobnej sprawie środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat dwóch wobec oskarżonego, u którego stwierdzono znaczny stan nietrzeźwości (1.6 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu) nie sposób określić inaczej jak łagodny (sprawa WA 33/05, OSNwSK 2005/1/2381, LEX 200681).

Sąd, biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego, w tym dochody z prac dorywczych na poziomie 400zł miesięcznie, ocenił, że zachodziły przesłanki do zwolnienia go od kosztów postępowania i opłaty, o czym rozstrzygnął na podstawie przepisów art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.